

Sex dikter

MARIJA ANDRIJAŠEVIĆ
Sex dikter

Översättning till svenska från kroatiska av Djordje Zarkovic, 2017
Översättning från kroatiska till engelska av Mario Suško och Doris Dresto, 2016

Umeå, 2017

VERSOPOLIS

With the support of the
Creative Europe Programme
of the European Union

Urval av Erik Jonsson, i samråd med översättaren, för det europeiska samarbetsprojektet
Versopolis – www.versopolis.com.

Detta häfte är ej till försäljning utan distribueras enbart genom Littfest – Umeå internationella
litteraturfestival, samt inom projektet Versopolis.

This project has been funded with support from the European Commission. This publication
reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any
use which may be made of the information contained therein.

© Marija Andrijašević

FORMGIVNING Johan Hammarström

TRYCKNING tryckning.nu | h:ström – Text & Kultur AB, Umeå, 2017.

FOTO Vedran Senjanovic

MARIJA ANDRIJAŠEVIĆ,

född 1984, långa, berättande, skarpa och djupt obehagliga bekännelse-dikter har satt en märkbar prägel på den samtida kroatiska poesiscenen, särskilt synligt inom den unga generationen kvinnliga poeter. Hennes nakna och hårda poetik förlitar sig på personliga erfarenheter, slang och dialektiska idiom samt en språkekonomisk rättframhet. I Kroatien har Andrijašević lyfts fram som ett av sitt lands mest intressanta nya röster. Redan 2007 tilldelades hon de prestigefyllda priset ”Goran for young poets” och sedan dess har hunnit hunnit motta en rad utmärkelser för sitt skrivande. Andrijašević poesi har också översatts till slovenska, italienska, ukrainska, engelska, polska och rumänska.

the look in my eyes is as kind as an amphetamine
and believes that pharmacy is a god-given
science.
every morning, while still without thoughts, i slide my
hand along my stomach hoping to reach the thighs.
a strange feeling.
i will get up, i will exist and you will know me.
i am bad with promises, i do not like them, but i tend
to promise nonchalantly.
life slides when i control it. it goes slowly and
continually. and it never talks to anyone. it has no
limits.
*now look here, one time i saw my old man crying
and it was very awkward.
he had poor eyesight and i would usually tell him
what color the light was.
and the day he cried we were driving to the country.
him and me. the light was green. he was crying.
i just kept thinking: well, what the hell's wrong
with you? fuck you, crying in front of me like that. it
wasn't me who slapped you.*
gray is not my favorite color, but to me the sky is
never blue.
it is always gray. the sun is red and the roads are
covered with blood.
they're hanging by a twelve-inch string. like his body.
my name is to sacred for the life i am living.
*now then, there he was crying. he cried for, well,
12.5 miles. and i just kept wondering whether we
would stop at the gas station and whether he would
buy me an ice-cream and whether the rest of the
family were getting by without us at home.*

moj je pogled amfetaminski susretljiv i vjeruje kako
je farmacija bogomdana
znanost.
jutrima, dok još ne razmišljam, rukom prelazim preko
stomaka i nadam se bedrima.
čudan osjećaj.
ustat ću, bit ću i znat ćeš me.
ne znam s obećanjima, ne volim ih, a sklona sam
obećavati s nonšalantnošću.
život klizi kad ga ja kontroliram. ide polako i ide
svejedno. i nikad se ne obraća nikom. nema granica.
*pazi, ja sam ti jednom vidjela svog starog da plače i
to je bila jako nezgodna situacija.
on je imao loš vid i ja bih mu obično govorila koje je
svjetlo na semaforu.
a taj dan kad je zaplakao vozili smo se na selo. on
i ja.
bilo je zeleno. plakao je.
ja sam samo razmišljala: pa koji je tebi vrag, jebo ti
sebe? šta sad ti tu meni plačeš? pa nisam ja tebe
ošamarila.*
sivo nije moja omiljena boja, ali meni nebo nikada
nije plavo.
uvijek je sivo. sunce je crveno, a ceste su krvave.
*vise na tridesetcentimetarskoj uzici. k'o njegovo
tijelo.*
moje ime je previše sveto za život kakvim živim.
*i sad, on ti je plakao. plakao je, bogami, 20
kilometara. a ja sam samo razmišljala hoćemo li stati
na benzinskoj i hoće li mi kupiti sadoled i snalazi li
se ostatak obitelji bez nas kod kuće.
kad bi barem prestao plakati.*

min blick är lika hjälpsam som amfetamin och tycker att
farmakologi är en gudagiven vetenskap.
på morgnarna, innan jag börjar tänka, stryker jag med handen
över magen och hoppas det är låren.

en märklig känsla.

jag ska stiga upp, jag ska finnas och du ska känna mig.
jag är dålig på löften, jag gillar dem inte, men jag har en tendens
att lova med viss nonchalans.

livet glider fram när jag har kontroll över det. det går långsamt
och det går ändå. och det vänder sig aldrig till någon.
det har inga gränser.

*kolla här, en gång såg jag min farsa gråta och det var väldigt olustigt.
han hade dålig syn och jag brukade få säga vilken färg det var på
trafikljusen.*

*och den dagen då han började gråta var vi på väg till landet. han och jag.
det var grönt. han grät.*

*jag tänkte bara: men vad fan är det med dig, din dumme jävel? vad
sitter du där och gråter för? det var väl
inte jag som gav dig en örfil?*

grått är inte min favoritfärg, men för mig är himlen aldrig blå.

den är alltid grå. solen är röd, och vägarna är blodiga.

de hänger i ett trettio centimeter långt rep. precis som hans kropp.

mitt namn är alltför heligt för det liv jag lever.

*i alla fall, där satt han och grät, han grät banne mig i 20 kilometer. och
jag satt hela tiden och tänkte på om vi skulle stanna på en mack och om
han skulle köpa glass till mig och om resten av familjen klarade sig utan
oss där hemma.*

om han bara kunde sluta gråta.

jag oroar mig aldrig för morgondagen. jag låter tiden gå från det ena
ögonblicket till det andra.

jag gömmer mitt ansikte. det är uppstyckat av komman och punkter.
det är inte begripligt.

if only he'd stop crying.
i never worry about tomorrow, i let time pass from
one moment to the next.
i hide my face, it is interrupted by commas and dots.
it is incomprehensible.
my eyes have a black dot in the middle. darkness
coming from within.
*he kept saying he loved us. we were his life. no one
ever thought he'd do anything good. family. he was
black to everyone. then i began to realize and to
raise the question from within:*
*but then why are you destroying us? you created us,
don't destroy us as well. and wipe those tears from
your eyes or we'll end up under the tanker in front
of us.*
i do not know how to love if that love is not returned.
my sky is always gray.
*that day my brother locked himself into the room. my
old man called the police. later my uncle came and
begged my brother to come out. i cried in my room. i
couldn't understand. i was eleven i didn't know why
the world was called the world and why our father
didn't love us or why he loved us in that very peculiar
way. i begged my old man for us to get out. we sat in
the car and headed for the country.*
*then he started to cry and i was no longer sure who
was the guilty one in our stories.*
i walk tall. nothing bad exists in my life.
i want you to know that.
*a few days later everything was all right again. we
had forgotten. it lasted long enough for the next blow
to break us into even more pieces. my old man never
cried again.*

nikada se ne brinem o sutra. puštam vrijeme neka
ide od trenutka do trenutka.
lice krijem. isprekidano je zarezima i točkama.
neshvatljivo je.
moje oči imaju crnu točku u sredini. mrak koji dolazi
iznutra.
*govorio je da nas voli. brata i mene. mi smo njegov
život. nitko nikada nije mislio da će on napraviti
nešto dobro. obitelj. svima je bio crn. tad sam počela
shvaćati i nametati pitanje iznutra: ali zašto nas onda
uništavaš? ti si nas stvorio, nemoj nas i uništiti. i obriši
te suze da se ne nađemo pod cisternom ispred nas.*
ne znam voljeti dok ne vole mene.
moje nebo je uvijek sive boje.
*taj dan se brat zaključao u sobu. stari je zvao policiju.
kasnije je došao stric i molio brata da izađe. ja sam
plakala u svojoj sobi. nisam shvaćala. imala sam
jedanaest godina i nisam znala zašto se svijet zove
svijet i zašto nas otac ne voli ili zašto nas voli na taj
jako čudan način. ja sam molila starog da idemo
van. sjeli smo u auto i krenuli smo na selo. onda je
on počeo plakati i ja više nisam znala tko je krivac u
našim pričama.*
hodam sigurna u sebe. u mom životu ne postoji loše.
želim da to znaš.
*par dana kasnije sve je opet bilo u redu. zaboravili
smo. potrajalo je dovoljno dugo da nas sljedeći
udarac razlomi na još veće dijelove. stari više nikada
nije zaplakao.*

mina ögon har en svart prick i mitten. mörkret som kommer inifrån.
*han sa alltid att han älskade oss. min bror och mig. vi var hans liv.
det var aldrig någon som trodde att han skulle kunna åstadkomma
någonting bra. en familj. alla tyckte att han var så svart. det var då jag
började fatta och frammana frågan inifrån: men varför förgör du oss
då? du skapade oss, förgör oss inte. och torka de där tårarna så vi slipper
hamna under den där tankbilen framför oss.*

jag vet inte hur man älskar utan att bli älskad själv.

min himmel är alltid grå.

*den dagen låste min bror in sig på sitt rum. pappa ringde polisen. sedan
kom min farbror och bad min bror komma ut. jag grät inne på mitt
rum. jag förstod inte. jag var elva år och visste inte varför världen hette
världen och varför pappa inte älskade oss eller varför han älskade oss på
det där jättekonstiga sättet. jag bönföll farsan att vi skulle gå ut. vi satte
oss i bilen och började köra till landet. det var då han började gråta och
jag visste inte längre vem som var den skyldige i våra berättelser.*

jag går självsäkert. det dåliga existerar inte i mitt liv.

jag vill att du ska veta det.

*några dagar senare var allt okej igen. vi glömde. det varade tillräckligt
länge för att nästa slag skulle bryta sönder oss i ännu större delar. pappa
grät aldrig mer.*

we have completed this marathon through our lives.
today we are knitting sweaters for new winters and
someone else's bodies.
she tells me that i don't love you as much as i think i
do and that i don't even remember you.
she calls you *a need*.
i am looking at you through the green lenses of my
glasses and through the blood that leaves traces
around hangnails.
i tell her that i do love you as much as i think i do and
that you don't even need to be remembered.
you're tied in my eyes by kinetic photography.
by the dispersion of a moment.
the space is guilty of the diffuseness of this love.
but it will never warm us, do you know that? the sun
reflecting off her body.
i usually fall ill around one-fifty in the morning.
i turn out the lights and i live in the sweat of what
illness is generating from within me.
metamorphoses in my existence being the only life
within me.
manipulating the present day. setting the stage for
common sense.
the strategy for a long, healthy and happy life.
because of you i started to categorize feelings as
grave criminal offences.
i am serving the fourth of who knows how many life
sentences.
because of you.
tomorrow they're drawing a sample of my blood.
maybe they'll finally determine what's wrong with me.
i tell her: he kept me on a leash. he controlled me. he

istrčali smo ovaj maraton kroz naše živote.
danas pletemo džempere za nove zime i tuda tijela.
ona mi kaže da te ne volim k'o što umišljam i da te
se i ne sjećam.
ona tebe zove *potreba*.
ja te gledam kroz zelena stakla svojih naočala i kroz
krv što ostavlja tragove oko zanočtica.
ja njoj kažem da te volim k'o što umišljam i da se
tebe i ne treba sjećati.
vezan si u mojim očima kinetičkom fotografijom.
dispersijom trenutka.
prostor je kriv što je ova ljubav difuzna.
ali nikad nas neće ugrijati, znaš li ti to? to sunce što
se odbija o njeno tijelo.
obično se razbolim oko jedan i pedeset ujutro.
pogasim svjetla i živim u znoju onoga što bolest
porađa iz mene.
metamorfoze u mom postojanju kao jedino življenje
u meni.
manipuliranje današnjicom. postavljenje scene za
zdrav razum.
strategija za dug i zdrav i sretan život.
zbog tebe sam osjećaje počela kategorizirati kao
teška kriminalna djela.
ja odrađujem četvrtu od tko zna koliko dosuđenih
doživotnih.
zbog tebe.
sutra će mi vaditi krv. možda napokon ustanove što
sa mnom nije u redu.
ja njoj kažem: vodio me na uzici. kontrolirao me.
naučio me slušati misli. ljuljao me u kolijevci i dirao
moje grudi.

nu har vi sprungit detta maratonlopp genom våra liv.
i dag stickar vi tröjor för nya vintrar och andras kroppar.
hon säger att jag inte älskar dig så som jag har fått för mig och att jag
inte ens kommer ihåg dig.
hon kallar dig för ett *behov*.
jag tittar på dig genom de gröna glasen i mina glasögon och genom
blodet som lämnar spår runt nagelbanden.
jag säger till henne att jag älskar dig så som jag har fått för mig och att
man inte ens behöver komma ihåg dig.
du sitter fast i mina ögon med ett kinetiskt fotografi.
med ögonblickets dispersion.
det är platsens fel att den här kärleken är diffus.
men den kommer aldrig att värma oss, vet du om det? den där solen
som studsar mot dess kropp.
jag blir oftast dålig omkring tio i två på natten.
jag släcker lamporna och lever i svetten från det som sjukdomen
alstrar ur mig.
metamorfoserna i mitt vara är det enda livet inom mig.
att manipulera nutiden. att ordna en scen för det sunda förnuftet.
strategin för ett långt och sunt och lyckligt liv.
för din skull har jag börjat betrakta känslorna som grova
brottsliga handlingar.
jag avtjänar det fjärde av jag vet inte hur många utdömda livstidsstraff.
för din skull.
i morgon ska jag lämna blodprov. kanske kan de äntligen komma fram
till vad det är för fel på mig.
jag säger till henne: han ledde mig i koppel. styrde mig. lärde mig att
lyssna på tankarna. vaggade mig i
vaggan och rörde vid mina bröst.
han var den vackraste kastanjen som någonsin hittats på sträckan
mellan mažuranićpromenaden och hajdukplatsen.

taught me how to listen to thoughts. he rocked me in
a cradle and touched my breasts.

he was the most beautiful chestnut ever found
between mažuranić's promenade and hajduk's
market.

he was a skill. breakfast in bed and a field of
carnations made of squared paper.

she says that i don't love you as much as i think i do
and that one day i'll get blown up with the dynamite
that springs from devising reality.

and we were devising ourselves.

we were inventing ourselves.

i'm glad i...

*held your hands. lay with you on antennas and went
wild with you on the screens of modern world.*

got buried with you in the snow of our white cheeks

we find each other more beautiful that way.

*carried your name in my pocket as a reminder of the
greatness of the universe.*

bio je najljepši kesten ikad pronađen na potezu od
mažuranićevog šetališta do hajdukovog placa.

bio je vještina. doručak u krevetu i polje karanfila od
kockastog papira.

ona kaže da te ne volim k'o što umišljam i da će
me jednoga dana raznijeti dinamit proizašao iz
osmišljavanja stvarnosti.

a mi smo osmišljavali sami sebe.

smišljali smo sami sebe.

trebalo je...

*držati te za ruke. ležati s tobom na antenama i divljati
po ekranima suvremenog svijeta.*

zatrpati se u snijegu bijelih obraza jer smo takvi

ljepši jedno drugom.

*nositi tvoje ime u džepu kao podsjetnik na veličinu
svemira.*

han var ren skicklighet. frukost på sängen och en äng med nejlikor
av rutat papper.
hon säger att jag inte älskar dig så som jag har fått för mig och att
jag en dag kommer att sprängas av dynamiten
som uppstår när man uppfinner verkligheten.
för vi uppfann oss själva.
vi hittade på oss själva.
jag borde ha ...
hållit dig i handen. legat bredvid dig på antennerna och härjat i den
moderna världens teverutor.
grävt ner oss i snön med vita kinder eftersom vi då är vackrare
för varandra.
haft ditt namn i fickan som en påminnelse om universums väldighet.

split into two sides we form two intersections.
i sleep under the traffic lights on the western side.
i take heed of the temperature beneath your legs.
i gave us time. we became part of the big plan.
love plus time equals the end. heartache.
deduction. deduction, my dear watson.
i cannot place you on a pedestal. it would not be
right.
i am not able to cope with the risk of interpersonal
relationships.
i'm sorry, he says. a blank look. a coffee filter.
emotional distortion with the gas burner on.
*you'll never find your way out of this metaphor, will
you?*
tears acting as fuel setting my life in motion.
paintings hanging all over the interior.
your fingers on the kidneys, your legs on the spleen.
your lips all over the liver.
someone sewed on buttons all over my body. from
neck to bellybutton. i am afraid to sleep on my
stomach. i will open up to the world and tell them all
my terrible secrets.
one should keep mum about you.
i'm letting you go.
this instant.
at once.
yes, at once.
now.
forgive me. kiss me. sleep with me under jupiter.
*and the light is red. so they honk and swear. from
within.*
they're forcing their way out. and they'll open me up.

podijeljeni na dvije strane činimo dva raskrižja.
ja spavam ispod semafora sa zapadne strane.
pazim na temperaturu pod tvojim nogama.
*dala sam nam vremena. postali smo dio velikog
plana.*
ljubav plus vrijeme jednako je kraj. bol.
dedukcija. dedukcija, moj watsone.
ne mogu te dovesti na postolje. neće biti dobro.
ne snalazim se u riziku međuljudskih odnosa.
žao mi je, kaže. tup pogled. filter za kavu.
emocionalna distorzija iznad otvorenog plina.
nikada nećeš pronaći izlaz iz ove metafore, zar ne?
suze kao gorivo za pokretanje mog života. slike
obješene po interijeru.
tvoji prsti na bubrezima. tvoje noge na slezeni. tvoje
usne po jetrima.
netko mi je zašio botune po tijelu. od vrata do pupka.
bojim se spavati na stomaku. otvorit ću se svijetu i
ispričati svoje strašne tajne.
treba šutjeti o tebi.
pustit ću te.
ovaj trenutak.
odmah.
da, odmah.
sad.
oprosti mi. poljubi me. spavaj sa mnom ispod
jupitera.
a na semaforu je crveno. pa trube i psuju. iznutra.
*probijaju se prema van i otvorit će me. netko će
otkopčati moj kaput.*
odupirem se dobroti. onoj koja nas je znala zaskočiti
u statičkim emocijama.

delade i två sidor bildar vi två korsningar.
jag sover under trafikljusen på den västra sidan.
håller koll på temperaturen under dina ben.
jag har gett oss tid. vi har blivit en del av den stora planen.
kärlek plus tid är lika med slutet. smärta.
deduktion. deduktion, min käre watson.
jag kan inte lyfta upp dig på en piedestal. det blir inte bra.
jag klarar inte av de mänskliga relationernas risker.
jag beklagar, säger han. tom blick. kaffefilter. känslodistorsion
ovanför gaslågan.
du kommer aldrig att hitta ut ur den här metaforen, eller hur?
tårar som bränsle för att få igång mitt liv. tavlor som hänger
överallt där inne.
dina fingrar på njurarna. dina fötter på mjälten. dina läppar
överallt på levern.
någon har sytt fast knappar på min kropp. från halsen till naveln.
jag vågar inte sova på mage. jag ska öppna mig för
världen och berätta mina förfärliga hemligheter.
dig bör jag förtiga.
jag ska släppa dig.
i detta ögonblick.
genast.
ja, genast.
nu.
förlåt mig. kyss mig. sov med mig under jupiter.
och trafikljuset visar rött. så de tutar och svär. inifrån.
de pressar sig ut och kommer att öppna mig. någon kommer att
knäppa upp min kappa.
jag värjer mig mot godhet. den som ibland överraskade oss i våra
statiska känslor.
jag kröker verkligheten så där som rummet i årtal krökte sig inom
mig för att hinna ikapp tiden och bereda plats för dig.

someone will unbutton my coat.

i am resisting kindness. the one that used to take us
by surprise in our static emotions.

i am distorting reality just like the space within me
has been bending for years

in order to catch up with time

and make room for you.

in the end it consumed itself.

*i'm exaggerating. maybe i'll understand. maybe i'll
understand.*

it is too late to talk and then make notes.

stop me. i cannot do it by myself.

the house i am building is made of hesitation and i
am putting you up in it.

my line of work are inventions. i'm inventing myself. i
am reinventing myself.

*my responsibility ends once i destroy all the things
that make "a couple".*

i am letting you go in neutral. downhill.

through reincarnation i will atone for the heartache i
am causing myself.

sway with me. this reality cannot be changed.

mustn't be changed.

iskrivljujem stvarnost k'o što se prostor u meni

godinama krivio da bi sustigao

vrijeme i napravio mjesta za tebe.

na kraju je pojeo sam sebe.

karikiram. možda shvatim. možda shvatim.

prekasno je da pričam pa zapisujem.

prekini me u ovom. ne mogu sama.

gradim kuću od premisslanja i nastanjujem te u njoj.

bavim se izumima. izumljujem se. izbezumljujem se.

*moja odgovornost prestaje kad uništim sve što čini
„dvoje“.*

puštam te u leri. nizbrdo.

reinkarnacijom ću se iskupati za bol koju si nanosim.

ljuljalj se sa mnom. ova stvarnost se ne da mijenjati.

ne smije.

till slut åt den upp sig själv.

jag överdriver. kanske förstår jag. kanske förstår jag.

det är för sent att säga något så jag skriver.

hejda mig i det här. jag kan inte göra det ensam.

jag bygger ett hus av obeslutsamhet och placerar dig i det.

jag ägnar mig åt uppfinningar. jag uppfinner mig själv. jag upprör

mig själv.

mitt ansvar upphör när jag har förstört allt som är »två«.

jag släpper dig i friläge. nerför.

i reinkarnationen kommer jag att sona all smärta jag har tillfogat mig.

gunga med mig. den här verkligheten kan inte förändras. får

inte förändras.

when you walk it spurs itself, when i walk we sour
each other like cowboys
(my big butt and me)

(at an exhibition)

i have been eying you in a kimchi jar for a little while.
i mean, the interesting thing is that you are not in the
room at all.

i turn around. and around. i'm bored.

*the belt around the waist is cutting into the young
skin.*

i am doubled up within. it will stop as soon as i forget
what it looks like.

(at the hospital)

too little can be seen in the dark, just about as much
as one can put up with.

*scrooge, this way i don't feel like putting up with
anything. at all.*

be good. you're going to receive electroshock
therapy.

they are exploring my brain with tricorders. removing
all the spells

from my back, like phantoms.

david, they did things to me.

at the entrance to the ct room there is an old X-ray
machine.

some woman was explaining to a five-year old girl
what it was all for.

mom, are you a ra-di-ol-o-gist?

my mother exposed me to radiation.

(ninety-five and two thousand and six)

i would like to the pen to go to the page 344, but that

kad hodaš se mamuzo, kad hodam se kaubojski
mamuzamo
(moja debela guzica i ja)

(na izložbi)

malo te promatram u tegli kimchija.

mislim, zanimljivo je da uopće nisi u prostoriji.

okrećem se. oko sebe. dosadno mi je.

pojas omotan oko struka urezuje se u mlado meso.

kutrim u sebi. prestat će čim zaboravim kako izgleda.
(u bolnici)

u mraku se premalo vidi, taman onoliko koliko čovjek
može podnijeti.

scrooge, meni se ovako ne podnosi ništa. uopće.

budi dobra. tretirat ćemo te elektrošokovima.

trikoderima istražuju mozak. fantomski skidaju sve
uroke s

mojih leđa.

davide, svašta su mi radili.

na ulazu za ct drže stari rendgen.

neka je žena objašnjavala petogodišnjoj djevojčici
čemu je

to sve služilo.

mama, ti si ra-di-o-log?

moja je majka mene ozračila.

(devedeset i pet i dvije tisuće i šesta)

ja bih da pero ode na stranicu 344., ali ta stranica
ne postoji.

pero je odavno promijenio i ime i adresu.

ušetala sam joj u sobu i rekla: mene tu boli. šta je to?

a ona je rekla: ništa. bit će sve u redu.

zato je danas mrzim. jer baš ništa nije u redu.

när du går sporrar den sig själv, när jag går sporrar vi varandra
som cowboyer
(min feta rumpa och jag)

(på utställningen)
jag iakttar dig lite grand i kimchiburken.
jag menar, det är intressant att du inte ens är i rummet.
*jag vänder mig om. runt mig själv. jag har långtråkigt.
skärpet som är lindat runt midjan skär in i mitt unga hull.*
jag kryper ihop inom mig. det slutar så fort jag glömmer hur det ser ut.
(på sjukhuset)

man ser för lite i mörkret, inte mer än man står ut med.
scrooge, så här har jag ingen lust att stå ut med någonting. överhuvudtaget.
var duktig nu. vi ska ge dig elchocker.
de undersöker min hjärna med en tricorder. tar som fantomer
bort alla besvärjelser från min rygg.
david, de gjorde allt möjligt med mig.

innanför ingången till dt-rummet står en gammal röntgenapparat.
en kvinna försöker förklara för en femårig flicka hur man använde den.
mamma, är du ra-di-o-log?
min mor bestrålade mig.

(nittiofem och tjugohundrasex)
jag önskar att pennan gick till sidan 344, men den sidan finns inte.
pennan har för länge sedan bytt både namn och adress.
*jag traskade in på hennes rum och sa: jag har ont här. vad beror det på?
och hon sa: det är inget. allt kommer att bli bra.*
*det är därför jag hatar henne nuförtiden. för det är absolut ingenting
som är bra.*

eftersom hon, så länge jag har känt henne, bara har ljugit för mig.
eftersom jag, så länge jag har känt dig, bara har ljugit för dig.
men jag har en ursäkt.

page does not exist.

pen changed his name and address long a long time ago.

i walked into her room and said: i feel pain here, what is it?

and she said: nothing, everything's going to be okay.

that's why i hate her today. because nothing at all is okay.

because, ever since i've known her, all she ever does is lie to me.

because, ever since i've known you, all i ever do is lie to you.

but i have an excuse.

every time i start to count my toes in shame

i can say:

david, they did things to me.

jer mi, otkako je znam, samo laže.

jer ti, otkako te znam, samo lažem.

al' imam opravdanje.

uvijek kad od srama počnem brojiti svoje nožne prste,

mogu reći:

davide, svašta su mi radili.

alltid när jag skäms och börjar räkna mina tår
kan jag säga:
david, de gjorde allt möjligt med mig.

at 2 a.m, watching them release kites (hide in the
phonebooth's earpiece)
i'm rushing through the city. my throat is tight.
the earphones in my ears are hurting me.
today is simply someone else's day.
her beautiful face, nails, boobs. whatdoiknow.
dream, dream, dream! forget about the dream! i'm
forgetting, but it keeps whoring around with my
head.
*you are lifting my hands up high. hanging me up on
meat hooks.*
spreading my legs apart. undoing my zipper.
*you're a bit clumsy, confused. your legs are slipping
on the frozen blood of the slaughtered calves
crammed around us.*
*you're about to fuck me, any moment now, i'm
waiting, waiting, waiting...*
i wish you weren't so clumsy and confused.
my stomach aches. the acid is singing lullabies to
cereals.
stomach massacre caused by bile acid.
i'm talking nonsense. i don't even have a gallbladder.
they cut it out when i was nineteen.
the put all of the kidney stones in this nice, white,
little bottle
that i kept in the pocket of my old coat.
33 stomach asteroids trapped in plastic.
they must've gone nuts. claustrophobia.
so i threw them away. so that they don't get mentally
ill.
*at last! you can hear us moaning in that huge cold
storage.*

u dva ujutro, gledajući kako puštaju zmajeve
(sakrij se u slušalicu telefonske govornice)
jurim kroz grad. steže me u grlu.
bole me slušalice u ušima.
danas je jednostavno tuđi dan.
njeno lijepo lice, nokt, sise. štajaznam.
san, san, san! zaboravi san! zaboravljam, al' kurva se
po primozgu.
dizeš mi ruke visoko. vješaš me na mesarske kuke.
širiš mi noge. otkopčavaš šlic.
*malo si smotan. noge ti klize po zaleđenoj krvi
zaklane teladi zbijene
oko nas.*
jebat ćeš me, svaki tren, čekam, čekam, čekam...
da bar nisi tako smotan.
boli me u želucu. kiselina priča uspavanke zobenim
pahuljicama.
želučani masakr žučnom kiselinom.
pričam bez veze. ja uopće nemam žuč. izrezali su mi
je u devetnaestoj.
spremili su sve kamence u jednu finu, bijelu bočicu
koju sam sačuvala u džepu staroga kaputa.
33 želučana asteroida zarobljena u plastici.
sigurno im je bilo da popizde. klaustrofobija.
pa sam ih bacila. da psihički ne obole.
*napokon! čuje se kako stenjemo u ogromnoj
hladnjači.*
*puštaš moj glas da se usudi. inače je sasvim
neusudben.*
*grizem ti kosu, obrve, čelo. molim boga da ne
prestaneš.*

klockan två på natten, när jag ser på medan de släpper iväg drakar
(göm dig i luren i telefonkiosken)

jag rusar genom staden. har en klump i halsen.
hörlurarna gör ont i öronen.
i dag är det helt enkelt inte min dag.
hennes vackra ansikte, naglar, bröst. vadvet jag.
drömmen, drömmen, drömmen! glöm drömmen! jag glömmer den,
men den horar omkring i bakhjärnan.
du lyfter mina händer högt. hänger upp mig i slaktkrokarna.
särar på mina ben. knäpper upp gylfen.
du är lite tafatt. dina fötter halkar på det frusna blodet från alla
slaktade kalvar som är hopträngda omkring oss.
du kommer att knulla mig, när som helst, jag väntar, väntar, väntar ...
om du bara inte var så tafatt.
jag har ont i magen. syran berättar godnattsagor för havreflingorna.
magmassaker med gallsyra.
jag pratar strunt. jag har inte ens någon gallblåsa. de skar bort den
när jag var nitton.
de lade ner alla stenar i en fin liten vit flaska
som jag hade i fickan på min gamla kappa.
33 magasteroider inspärade i plasten.
de var säkert på vippen att bli tokiga. klaustrofobi.
så jag kastade dem. så att de inte skulle bli psykiskt sjuka.
äntligen! det hörs hur vi stönar i det enorma kylrummet.
du låter min röst vara djärv. den är annars helt odjärv.
jag biter dig i håret, ögonbrynen, pannan. ber till gud att du inte ska sluta.
ber till gud att du inte ska halka iväg och spetsa en ko.
jävlar vad bra du är.
fast ...
vi står i någon glänta och pratar. jag vet inte hur vi kom dit.
min släkting, som är jehovas vittne, håller något slags predikan på
andra sidan.
den där irriterande, nasala rösten han har framkallar sedeslöshet.

you're letting my voice be daring. normally it is completely undarable.

i'm biting your hair, eyebrows, forehead. i pray to god that you don't stop.

i pray to god that you don't skid and slam in a cow. god damit, you're so good.

and now...

we're talking on some sort of a clearing. i don't know how we got there.

on the other side, my cousin, a jehovah's witness, is preaching some sort of a sermon.

that irritating, nasal voice of his, provoking debauchery.

debauchery? did someone say debauchery?

i stop at the traffic lights. i look at my cellphone. shut up and put up with the dark.

i'm standing, standing, standing. inside, nausea is happening.

i'm totally like iris henderson. you're apologizing for tearing my evening gown.

you're holding my hand. curling my hair around your tongue.

match made in heaven- sodom and gomorrah.

i'll cut my hair so that it doesn't happen again.

what can i say to you?

what can i talk about - my god doesn't like me laughing.

molim boga da se ne odskližeš i ne zabiješ u neku kravu.

jebo mater jesi dobar.

e sad...

razgovaramo na nekoj čistini. ne znam kako smo došli tu.

moj rođak, jehovin svjedok, s druge strane drži neku propovijed.

onaj njegov, iritantan, nazalan glas, provocira razvrat. razvrat? je l' neko reko razvrat?

stojim na semaforu. gledam mobitel. šuti i trpi mrak.

stojim, stojim, stojim. iznutra se dešava mučnina.

skroz sam iris henderson. ispričavaš se jer si mi poderao toaletu.

držiš me za ruku. kovrčaš moju kosu oko svog jezika. match made in heaven - sodoma i gomora.

odrezat ću kosu kako se ne bi ponovilo.

šta da ti kažem.

o čemu da ti pričam - moj bog ne voli da se ja smijem.

sedeslöshet? var det någon som sa sedeslöshet?
jag står vid ett trafikljus. kollar på mobilen. *tig och uthärda mörkret.*
jag står, och står, och står. inifrån pågår illamåendet.
jag är helt och hållet iris henderson. du ber om ursäkt för att du rev
sönder min finklänning.
du håller mig i handen. lindar mitt hår runt tungan.
match made in heaven – sodom och gomorra.
jag ska klippa av mig håret så att det inte händer igen.
vad ska jag säga.
vad ska jag prata om – min gud gillar inte när jag skrattar.

my old man killed himself.
he went to work one morning with some rope in his pocket.
he was last seen at 5.45 a.m. on his way to the bus terminal.
my old man was crazy and reckless.
will he like me? what do you say? tonight, you know, there will be no more stalling or any more of those long looks. look at me. what do you say? is that it?
he took the bus to the countryside and hung himself in some sort of a thicket.
prudent son of a bitch. he got off the bus one stop earlier and crossed the river barefooted to make sure that we couldn't track him.
we were searching for him for a month and five days.
we wanted to believe that he was alive and crazy somewhere out there. we wanted to believe he lived someplace.
stinking. unwashed. unconscious. alive.
the fire truck was speeding down the street when you asked me if i loved you for the first time.
of course i love you.
but how should i know what my old man will have in store for us tomorrow.
a month and five days of agony.
we tried all the tricks, we even searched for him under the bed.
we almost took apart the TV too. maybe he hid in the cathodes.
one morning, my mom woke her and his brothers. and my brother as well.
she sent them to the thicket and told them: this is the

moj stari se ubio.
jedno jutro je otišao na posao s komadom konopca u džepu.
zadnji put su ga vidjeli u pet i četrdeset i pet ujutro na putu za autobusni kolodvor.
moj stari je bio lud i nepromišljen.
hoću li mu se svidjeti? što ti kažeš? večeras, znaš, neće više biti onih dugih pogleda i zavlačenja. pogledaj me. što kažeš? je l' to to?
otišao je na selo autobusom i objesio se u nekoj šikari.
promišljeni kurvin sin. izašao je stanicu prije i prešao je rijeku bosim nogama da mu ne uđemo u trag.
tražili smo ga mjesec i pet dana.
htjeli smo vjerovati da je živ i lud negdje. htjeli smo vjerovati da živi negdje.
smrdljiv. neopran. nesvjestan. živ.
vatrogasna kola su projurila cestom kad si me prvi put pitao je l' te volim.
naravno da te volim.
ali kao da ja znam što će nam moj stari prirediti sutra.
mjesec i pet dana agonije.
sve smo trikove isprobali, tražili smo ga i pod krevetom.
umalo da nismo i televiziju rastavili. možda se skrio u katodama.
stara je jedno jutro probudila svoju i njegovu braću. i mog brata.
poslala ih je u šikaru i rekla im je: ovo je zadnji put. još jednom i gotovo.
moj brat ga je namirisao. njegovu smrt.

min farsa tog livet av sig.
en morgon åkte han till jobbet med ett rep i fickan.
sista gången någon såg honom var klockan kvart i sex på morgonen
på väg till busstationen.
min farsa var galen och tanklös.
*kommer han att gilla mig? vad tror du? i kväll, förstår du, är det slut
med stirrandet och undanflykterna. titta på mig. vad tror du? är det nu
det gäller?*
han tog bussen ut till landet och hängde sig i någon snårskog.
den förslagne jäveln. han gick av en hållplats för tidigt och vadade
barfota över floden så att vi inte skulle kunna spåra honom.
vi letade efter honom i en månad och fem dagar.
vi ville tro att han levde och var galen någonstans. vi ville tro att
han bodde någonstans.
stinkande. otvättad. medvetlös. levande.
*en brandbil susade förbi på gatan första gången du frågade om
jag älskade dig.*
det är klart att jag älskar dig.
fast hur ska jag kunna veta vad min pappa har i bakfickan åt oss i morgon.
vånda i en månad och fem dagar.
vi provade alla knep, letade till och med efter honom under sängen.
och det var nästan så vi plockade isär teven. han kanske hade gömt
sig i katoderna.
en morgon väckte morsan sina och hans bröder. och min bror.
hon skickade ut dem i snårskogen och sa: det här är sista gången. en
gång till och sedan får det räcka.
min bror kände lukten av honom. hans död.
telefonen ringde och jag visste vad som väntade.
jag sa till henne: *det är okej*, vi hittade honom. det var ju det enda
vi ville.
morsan grät. jag vet, du förtjänade inte detta, men ... *det var så det blev.*
jag är ledsen att jag lämnade dig en månad och fem dagar senare och att

last time. one more time and it's over.
my brother smelt him. his death.
the phone rang and i knew what was coming.
i told her: **it's all right**. we found him. it was the only
thing we needed.
my mom cried. i know, you didn't deserve it, but... it
happened.
*i'm sorry i left you a month and five days ago and i'm
sorry i wasn't good enough for you.*
i cry when i remember my brother who found him.
his head, severed from his body. and that smell.
he wore my brother's jacket and my watch.
three days later, they gave me back that watch with
worms all over it. i studied it in the bathroom.
my old man lived inside those worms, and i was able
to talk to him.
it was creepy. he'd never been whiter. he turned into
a worm.
i told him: *it's all right*. i told him: you're really crazy.
i told him: i'll forget about you. *soon*. i told him: i'm
sorry, but i have to do this.
i quashed all those worms, i boiled the watch for a
long time.
i cried.
my old man killed himself. he lost control of his own
life.
my brother found him, and i smashed the room's
doors yelling that i won't go to his funeral.
my brother stood next to me during the funeral
procession. i never loved him more than i did at that
moment.
my mom said: screw him and may he rest in peace.
*not a day goes by that i don't find myself thinking
how things would've gone for us a month and six
days later.*

telefon je zazvonio i ja sam znala što nas čeka.
rekla sam joj: *dobro je*, našli smo ga. samo nam je
to i trebalo.
stara je plakala. znam ja, nisi ti to zaslužila, ali...
dogodilo se.
*žao mi je što sam te ostavila mjesec i pet dana
kasnije i što ti nisam bila dovoljno dobra.*
ja plačem kad se sjetim brata koji ga je našao.
njegovu glavu odvojenu od tijela. i taj miris.
nosio je bratovu jaknu i moj sat.
vratili su mi taj sat s crvima tri dana kasnije.
proučavala sam ga u zahodu.
moj stari je živio u tim crvima i ja sam mogla
razgovarati s njim.
bilo je jezivo. nikad nije bio bjelji. pretvorio se u
kolutičavca..
rekla sam mu: *dobro je*. rekla sam mu: ti si stvarno
lud.
rekla sam mu: zaboravit ću te. *brzo*. rekla sam mu:
oprosti, ali ja ovo moram napraviti.
zgazila sam sve te crve. sat sam dugo kuhala u
kipućoj vodi.
plakala sam.
moj stari se ubio. izgubio je kontrolu nad svojim
životom.
moj brat ga je našao, a ja sam razbila vrata sobe
vrišteći kako mu neću otići na sprovod.
moj brat je stajao pored mene u povorci. nikad prije
ga nisam voljela k'o tad.
moja stara je rekla: jebi ti njemu mater i pokoj mu
duši.
*nema dana kad ne pomislim što bi se bilo dogodilo s
nama od mjesec i šest dana kasnije.*

jag inte har räckt till.

jag gråter när jag tänker på min bror som hittade honom.

huvudet avskilt från kroppen. och den där lukten.

han hade min brors jacka och min klocka på sig.

jag fick tillbaka klockan med larver efter tre dagar. jag undersökte

den på toaletten.

pappa levde i de larverna och jag kunde prata med honom.

det var hemskt. han hade aldrig varit så vit. han hade förvandlats

till en ringmask.

jag sa: *det är okej.* jag sa: du är verkligen galen.

jag sa: jag kommer att glömma dig. *snabbt.* jag sa: förlåt, men jag

måste göra det här.

jag trampade ihjäl alla larverna, klockan kokade jag länge i

sjudande vatten.

jag grät.

min farsa tog livet av sig. han tappade kontrollen över sitt liv.

min bror hittade honom, och jag slog sönder dörren till mitt rum

och skrek att jag inte tänkte gå på begravningen.

min bror gick bredvid mig i begravningståget. jag har aldrig älskat

honom så mycket som då.

morsan sa: fan ta honom och må han vila i frid.

det går inte en dag utan att jag tänker på vad som skulle ha hänt med

oss efter en månad och sex dagar.

